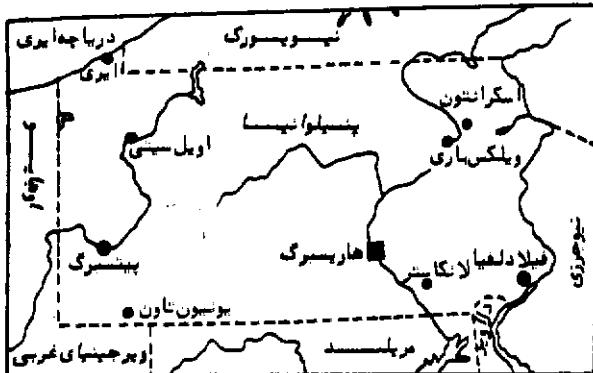

گزارشی کوتاه از وضع عمومی و مسئله تعلیم و تربیت مردم آمیش

تألیف: سیاوش مکری

مقدمه

این مقاله شیجه بروسی و دیدار گوته‌ی آمردم (آمیش) است که در منطقه لانکاستر در ایالات پنسیلوانیا امریکا صورت گرفته است. زندگی این قوم شاید برای عده‌ی زیادی به صورت محبب و اسرارآمیز و ناشناخته باقی مانده باشد. شکارنده این سلور که بیش از سه سال در آمریکا بسر برده، هنر تجمیل توانم با کار برداشت که از ویژگیهای نظام سرمایه‌داری فروب است با همه گرفتاریها گذری و نظری هم در اوضاع و احوال مردمان داشته و مراتق مختلفی را از عدویک مشاهده و به تبیه پادشاهی گوته‌ی میادرت ورزیده است، این گوارش گوته در واقع ماحصل این مشاهدات و بروسی هاست. مکنای را که با بد پاداور شد این است که این نوشه مختصر را نباید به عنوان تک شکاری (ستوکراافی) با کار تحملی انجوئر که در عرف علوم اجتماعی متداول است ثلقی شود بلکه "احتمالاً" سرخون جهت داشتجویان ساختگوش و تلاش گری که در رشته‌های مختلف علوم اجتماعی مشغول مطالعه‌اند، ازانه شده است، آمید است این مختصر مورد توجه آن عزیزان فوار گرفته و تحملیات و بروسی‌های دقیق و مطالعات کامل تری ازانه دهدند. ضمناً "جهت تدوین این گوارش گوته از گفته‌ها به جزو" گوچکی به نام the Amish flock همچین اشخاصی که در خانه و مزرعه آمیش سمت راهنمایی را داشتند استناده شده است.

مسئله خانه و سکن: خانه صرطیار محل آسایش، جایگاهی است که شام زندگی "آمیش" را می‌گرداند، کوکان در خانه متولد می‌شوند، در خانه تعلیم می‌یابند و زبان خود را بعنی "فلندی پسلوپانیاشی" را در خانه تعریف می‌کنند؛ احکام و خدمات مذهبی را در خانه حفظ و حراست می‌نمایند، ازدواج و عروسی، حتی مراسم تشییع جنازه در خانه ترتیب داده می‌شود. خانه‌ها معمولاً از چوب و مواد نسوز ساخته می‌شود، اکثر رنگها، خاکستری، سفید یا آبی است، پنجره‌ها کوچک به شکل ارسی و معمولاً سفید رنگ با ۱۲ ردیف شیشه کوچک، محور اصلی زندگی "آمیش" خانه و خانواده است، از این نظر قداست و اهمیت فوق العاده‌ای دارد، به همین جهت خانه‌ها اغلب از نسبت‌های متعدد ساخته شده زیرا چندین نسل را در بر می‌گیرد. باید توجه داشت در این منازل به علت عدم پذیرش تکنولوژی جدید و تحریم آن منازل فاقد برق و تلفن و وسائل دیگری مانند کار، سیستم لوله‌کشی جدید آب و فاضلاب است. به علت استعمال از مصرف برق

مردم این منطقه که در آمریکا بسر می‌برند، ارتباط خود را با ماشین و وسائل برقی و رادیو و تلویزیون و حتی تلفن قطع کرده‌اند در اینجا هیچ آتش رادیو و تلویزیونی را بر روی پشت بامها نمی‌بینید. تعلیم و تربیت فقط به ۸ سال خلاصه می‌شود، امروزه مردمی که در مجاورات لانکاستر واقع در ایالت پنسیلوانیا که در شمال شرقی آمریکا قرار گرفته، به نام "آمیش" معروف شده‌اند، ظاهراً "سکونت آنان قبل از سال ۱۷۵۰ میلادی صورت گرفته است، به ملت انتقادات و فرهنگ و مذهب خاصی که دارند در آمریکا به حال ایزوا بسر می‌برند، در قرن هفدهم ساختمان و بام اجتماعی آنها به صورت نیمه رهبانی بود، اما امروزه صورت رهبانی تمام عبار مبدل شده‌اند. یکانه هفتگان در زندگی سا بر شعار خودشان مسئله انسانیت و خداست. به همین جهت پیشوایان مذهبی‌شان ایمان به کتاب مقدس را سرلوحة، اصلی زندگی خود فرار داده‌اند و توصیه می‌کنند که اهل ایمان و معتقدان نباید هیچ رابطه‌ای با کافران و افراد غیرمومن داشتند.

منابع ندرت که مورد قبول آمیش است بکارگیری نیروی بخار است، استفاده از تراکتورهای قدیم با نیروی بخار حرکت می‌کند و اساسی ترین تجهیزات در مزارع است. بکرات جهانگردانی که از این مناطق بازدید می‌کنند این نوع تراکتورها را در حالیکه گاری چهارچرخی که در حال حمل نتوion است با محصولات دیگر مشاهده خواهند کرد.

نوع دیگر از وسایل حمل و نقل که می‌توان آنرا متداول ترین وسیله نامید استفاده از نوعی درشکایست به نام "باگی" هر روز در هنگام غروب آفتاب این وسیله نقلیه ساده و در میان حال فنگ بر روی جاده‌ها در حرکت می‌باشد، بیشتر پسران و دختران جوان و آرسته که اغلب دوران نامزدی را می‌گذرانند در این درشکها حوار و به آرامی حرکت می‌کنند. نوع رواباز این درشکها بیشتر موردن توجه و ملاقه جوانان است. این وسیله نقلیه مورد استفاده حنانوارها هم هست، اکثر کارعناسان کشاورزی مدعاً مستند که آمیش "از مکانیزه کردن و استفاده از ماشین که باعث ازدیاد بیشتر محصول است کراحت دارد، شخم زدن با خیش و بکارگیری اسب و فاطر را به ماشین به دلایل زیر ترجیح می‌دهند" :

اولاً : مزارع در فصل بهار که زمین گلآلود است بهتر می‌توانند از اسب و فاطر و بیشتر به کاو آهن زمین را شخم نمود.

ثانیاً : چهارپایان سیکلت از تراکتور بوده و سهگاهی آهکی زیرزمین کمتر خوبی شده و صدمه می‌بینند.

ثالثاً : در نتیجه عدم استفاده از مواد نفتی از آلودگی هوا و محیط زیست جلوگیری می‌شود.

تعلیم و تربیت : از سال ۱۸۳۶ یعنی دو سال بعد از اینکه قانون مدارس عمومی در پنسیلوانیا وضع شود، همه مدارس بوسیله گروههای کلیسا بطور خصوصی اداره می‌شد، اکثر مدارس عمومی است، اما تعداد قلیلی مدارس خصوصی هست که زیرنظر کلیسا اداره می‌شود.

ظرفیت شکلی یک مدرسه بطور عادی در حدود ۳۵ نفر دانشآموز و یک معلم است. شروع کلاسها درس در حدود ساعت ۸ صبح است. در طول ماهیان سرد والدین دانشآموزان یا احیاناً خود معلم صبح خیلی زود بیدار می‌شود و هیزم با زفال را که تبلای فراهم شده در بخاری گذاشته آنرا روش می‌کند.

اغلب اتفاق می‌افتد که بجای معلم دانشآموزان صبح زود بیدار شده و تمام کارهای روزمره را قبل از شروع مدرسه و کلاسها ترتیب می‌دهند. میانگین هر کلاس در حدود ۸ ردیف میز و نیمکت است، که هر ردیف برای یک کلاس کافی است. بعضی مدارس فقط ۵ کلاس دارد، سمت چپ کلاسها معمولاً به دانشآموزان خرد سال اختصاص دارد.

در اولین ساخت صبح معلم به نظافت دانشآموزان رسیدگی می‌کند. کلاسها اول که تعریباً انگلیسی بلند نیستند و زبانشان

و رادیو و تلویزیون بالطبع آشن و وسیله گیرنده‌ای را در پشت بام نازل هیچ نیاز نتوان مشاهده کرد.

وسیله سوخت در زستان مبارت است از زفال با بخاری هیزمی و جوبی است که در اتفاقهای نشین با اصلی شعبه شده و نور و روشنایی مبارت است از چهارشنبه‌ی سنتی و رومنی که به صورت شنی هنوز بکار برده می‌شود.

شکه آبرسانی : وسیله انتقال آب با استفاده از آسیابهای بادی و با هرچهار چاه صورت می‌گیرد. بجای لوله کشی از وسیله ساده‌ای استفاده می‌کنند، به این طریق که در مسیر جویبار پره‌های آسیابی را قرار داده کابلی را به هر چهار متر مصل موده، پره‌ها هنگام چرخیدن کابل را بدور خود می‌چرخانند کابل به دسته نلمهای مصل است که با این حرکت آب را بدون استفاده از نیروی برق یا موتور از چاه بالا می‌کند.

بخشی دیگر از خانه اختصاصی به طولیه و انبار است، طولیه و انبار عله مبارت از محل نسبتاً "وسيع است که به منظور نگهداری گاو و گوساله و اسب مورد استفاده قرار می‌گیرد مصالاً" به اینکه نگهداری مرغ و جوجه نیز متداول است، انبار جای ذخیره و نگهداری نتوion و ذرت و سایر فلات می‌باشد، در همین انبارها به علت و سمت کافی مراسم عروسی و عزاداری صورت می‌گیرد، و این بستگی دارد به اینکه به چه مقدار فضا و جا مورد نیاز است.

آمیش بندرت منزل و خانه مسکونی خود را می‌فروشد، خانه از پدر به پسر و همسین پسر به نوادگان منتقل می‌شود و نسل‌های بعدی را در برم می‌گیرد.

اقتصاد آمیش : اساسی ترین کار آمیش در مزرعه صورت می‌گیرد، بر طبق سفر پیدا یاش کتاب مقدس خداوند و پیامبر به مرد مغارش گرده که زمین را به ائمای هرق جمیں و کشاورزی می‌کند، وسیله اقتصادی است که آمیش به آن نکیه می‌کند، به همین جهت است که آمیش "به خاک و زمین بیش از همه چیز منق و ملاقه دارد، او هر خود را مشتاقانه صرف عمران مزرعه و کشاورزی می‌کند، وسیله شخم خیلی ساده و ابتدائی است، خیش را که بجای گاو به گردن اسب می‌بندند و به این وسیله زمین را شخم می‌کند، کار مزرعه به سوخت همیاری و تعاون و تشریک سامعی معموم خانواده‌ام از کودک و افراد میان سال تا کهنسال صورت می‌گیرد، بنابراین یک امتحان راجح که آمیش به آن نکیه می‌کند این است که: "زمین شکفت انگیز و امچاب آور است و شاید هرگزترین هدیه خداوند به بشر زمین باشد، زمین هرگز به کسی خیانت نمی‌کند و هرگز کسی را افسرده و پریشان نمی‌سازد، هر چه بیشتر روی آن زندگی کنید بیشتر به آن مخفق می‌ورزید".

واسائل حمل و نقل بیشتر از اسب و فاطر استفاده می‌شود یعنی از

می‌آوردند، به مناسبت‌های مختلف اغلب آنها را به منزله‌شان داشتند و هدایای تقدیم‌شان می‌گشتد. در بجهما آین ملاته توأم با احترام و قداست خاصی دیده می‌شد، اغلب هدایا توأم با تشریح و خوشحالی می‌باشد، به کرات دیده شده "خصوصاً" در ایام کریسمس داشت آنها وزان صحیح خیلی زود به مدرسه آمدند و هدایای آنها که هیارت بود از اردک، ناز، بولغمون در لفسمهای مدرسه یا اختلاط در کشور می‌پنهان شوده موقعاً که معلم وارد می‌شد همه آنها را رها می‌گشتد، سروصدای ناگهانی اردک و نازها اغلب باعث یک خوردن معلم می‌شود، بجهما آنرا یکنون تشریح و سرگرمی‌تلنی می‌گشتد، معلمی تشریف می‌گرد "روزی یکی از داشت آنها موزان را دیده که جیب‌هایش برآمده بود، لباسی‌ایش فری کشی و حاک‌آلود بود از او می‌برد چه چیزی را در جیب‌هایش پنهان شوده، او با چشم‌اندازی اشک‌آلود و حالتی تصریح می‌نماید و بخشش می‌نماید سپس دستش را در جیب‌هایش برده و لفمات گوشت نازه را بیرون می‌گشته سپس با حجب خاصی اظهار داشته که هدیه کوچکی است که از طرف والدینش به مناسبت تولد هلمجع به او تقدیم داشته است.

بعد از ظهرها معمولاً به غمالیهای گروهی از قبیل شاعری، خواندن سرود، نقل داستان و نظری آن اختصاص دارد، اگر هوا مساعد باشد یکی از داشت آنها موزان ارشد (معمول "از کلاسی‌ای بالاتر) کلاسی‌ای اولها را به محظه خارج از کلاس که معمولاً "درهای آزاد" است برده و روی چمن‌ها نشانده و داشت آنها را در خواندن دروس پاری می‌گشته.

اکثر بجهه‌های "آمیش" در شاعری حیوانات، مزرعه شجر و مهارت خاصی از خود نشان می‌دهند، در بیشتر اوقات داستان‌هایی که در ارتباط با شکار و ماهیگیری است از زبان پسران نقل می‌شود، همانطور که داستان‌هایی که مربوط به اسب و گریه بوسیله دختران تعریف می‌شود،

در مجموع کودکان "آمیش" اوقاتی را که در مدرسه صرف می‌گشته براشان لذت‌بخش است خاید به آن ملت که از رحمات سنگینی که دار مژده به عهد آنهاست خلاصی یافته و مدرسه استراحت‌روزه‌اند آنها را بهتر نمی‌شنی می‌گند، ممکن‌آنکه در مدرسه از آزادی عمل بیشتری برخوردارند، نتیجه‌نا "هر انساباط و دیسپلینی که معلم تحمل کند بار هم در مقایسه با خانه خیلی ملایمتر است، به همین جهت است که کودکان "آمیش" ملاته و تعلیم خود را به مدرسه بوسیله نلاش بین گیر و دقت کانی و توجه زیاد به معلم نشان می‌دهند، آنچه شکلت آور است این است که هرگز کسی کوکان را نمی‌ینید که در پیش‌رفت دروس از خود کاهلی و سنتی نشان دهد.

که قیلاً به آن اشاره شد "هلندی پسلوانیاگی" است، معلم در اینحال بایستی با حرکاتی متتنوع طریقه سواک زدن، شستن پشت گوشها و شانه گردن و نظیر آن را به دانش آنها موزان یاد بدهد، سپس معلم هر کلاس را بطور جداگانه مورد سلطاب قرار داده، در حالیکه کلاسی‌ای دیگر کامل‌ساک و مشغول طالعه و با انجام تکالیف خود هستند، هر داشت آنها جمیت پس دادن دروس معمولاً در برایر میز معلم قرار گرفته و به سوالات او پاسخ می‌دهند، خواندن و پس دادن دروس بطور نشسته در روی نیمکت‌های دراز صورت می‌گیرد.

سوالات شفاهی به صورت ایستاده پاسخ داده می‌شود، دروس ریاضی و دیگرها را بر روی تخته سیاه، و خطاطی و خوش نویسی در روی میز انجام می‌دهند، در موقع پاسخ دادن دروس داشت آنها موزان دیگر حق ندارند کلام معلم با شاگردی را قطع کنند، فقط با بلند کردن دست مجازند اشکالات خود را رفع نمایند، در این کلاسها معلم معمولاً "از شاگردان کلاسی‌ای بالاتر به منظور کم کردن به کلاسی‌ای پائین تر استفاده می‌نمایند در واقع این شیوه هم مدد رسانند به معلم امکان پذیر است و هم داشت آنها موزان مسئولیت شوده و از طرفی نیز باید می‌گرد که چطور به همکلاسی‌ها و همسایگانش کم کند، به محض اینکه یک کلاس، درستش را پس داد معلم درس و تکالیف روز بعد را به او می‌دهد، در این وقت او به مطالعه دروس جدید پرداخته، در حالیکه کلاسی‌ای دیگر ۲۰ ماده پاسخگویی به درسی‌ای خود می‌شوند.

هر روز هفت‌هفته اختصاص به تدریس یک درس دارد مثلاً "دوشنبه‌ها تدریس ریاضیات، سهشنبه‌ها دیگرها، چهارشنبه تاریخ و .....، این شیوه‌ای است که یک معلم طرف بیست سال در یک مدرسه مشغول تدریس بوده است.

بعد از پس دادن درس به دوره "چهار کلاس" به مدت نیم ساعت استراحت داده می‌شود، اکثر همین در کنار در ورودی کلاس دو مدد میخ چویی (شیوه چوب لباس) را به دیوار نصب می‌گردند و هر کدام یک حلقه کوچک چوبی روی آن قرار گرفته، از این دو حلقه یکی به پسران و دیگری به دختران اختصاص دارد، در موقع ترک کلاس حلقه را از روی میخ چوبی برداشت و با خود بیرون می‌برند و در موقع بازگشت آنرا دوباره سرجای خود قرار می‌دهند هر دفعه یک پسر و یک دختر مجاز هستند از کلاس خارج شوند، در ساعت ۱۴ مدرسه جمیت صرف ناهاز تعطیل می‌شود، مدت صرف ناهاز طولانی است، بعضی اوقات بیش از پنج دقیقه صرف ناهاز می‌شود، مدت استراحت و بازی بعد از ظهر در حدود یک ساعت است، در این فرست بعضی از معلمین به مدت یک ساعت داشت آنها را وادرار می‌گشند که درشان را می‌ور کنند، در این مدت حتی استراحتی هم از آنان شنیده نمی‌شود، معلمین از احترام خاصی برخوردارند، والدین اغلب معلمین فرزندانشان را برای بزرگ خانواده به حساب